

selv om en Mand har faaet en Stilling som Kirkebetjent, er der ikke noget i Vejen for, at Sogneraadet kan tage Stillingen fra ham og give den til en anden Lærer i Sognet, som det mener kan betjene den bedre. Deraf, forekommer det mig, fremgaar det klart, at Lærerne, selv om de kaldes som Lærere, ikke har nogen juridisk Ret til at beholde Kirkesangerstillingen. Det er da ogsaa udtrykkelig fastslaaet i et senere ministerielt Cirkulære, hvori det bestemmes, at der i Kaldsbrevet ikke maa optages nogen Bestemmelse om, at Kirkesanger- og Organisttjenesten er knyttet fast til Embedet. Det har man udtrykkelig forvaret sig imod i dette Cirkulære. Det er ogsaa godt i Traad dermed, naar det i Menighedsraadsloven af 10. Maj 1912 § 14 fastslaaes, at det er Menighedsraadet og ikke Sogneraadet, der skal afgøre, hvem af Sognets Lærere der skal have Kirkesangerstillingen.

Da J. C. Christensen i 1922 forelagde sit Forslag om Menighedsraad, var der i § 20 en Bestemmelse om, at Lærerstillingen og Kirkesangerstillingen ikke vedblivende skulde høre sammen, det skulde være et frit Forhold, idet det foresloges, at ved Embedsledighed overlodes det Menighedsraadet at træffe Bestemmelse i den Sag. Men i Landstinget blev der foretaget en Ændring i denne Paragraf, saa den kom til at gaa ud paa, at hvis Sogneraadet og Menighedsraadet var enige om det, kunde man opslaa Lærerembedet med den Forpligtelse, at vedkommende i alt Fald for 5 Aar skulde overtage Kirkesangerstillingen, og saadan er Forholdet endnu. Der føjedes dog samtidig til Paragraffen en Bestemmelse om, at Kirkeministeren kunde i særlige Tilfælde fritage en Lærer for Kirkesangerstillingen, og saa vidt jeg ved, har denne Fritagelse fundet Sted i alle de Tilfælde, hvor der er indsendt Begæring derom.

Denne Lov vil i Virkeligheden ikke bringe nogen stor Forskel i Lærernes Stilling. Udviklingen gaar i Retning af at løse Baandet i dette Forhold, og det synes jeg er rigtigt. Der er et dobbelt Hensyn at tage her. Man nævner saa tidt denne Sag i Forbindelse med, hvad Lærerne ønsker, men jeg tror, man ogsaa har Lov til at nævne, hvad Menigheden kan ønske; for lige saa ubehageligt det kan være for en Lærer at være tvunget til Søndag efter Søndag at høre paa en Præst, som han ikke har nogen Glæde af at høre, lige saa sikkert er det, at det heller ikke kan være nogen Fornøjelse for Menigheden Søndag efter Søndag at skulle se en Mand paa den

Plads, hvor han maaske aandeligt og hjerteligt slet ikke hører hjemme. Jeg synes derfor, det vil være en for begge Parter tilfredsstillende Ordning, at det ikke længere bliver et tvungent Forhold, men et frit Forhold.

Jeg tror for øvrigt, som det ogsaa er nævnt af nogle ærede Ordførere, at denne Lov i Praksis ikke faar ret meget at betyde. Jeg tror, at i de fleste Tilfælde vil Læreren vedblive at være Kirkesanger. Jeg ved, at der er mange af mine Kolleger, der af baade kirkelige og andre Grunde med Glæde gør den Tjeneste og med Glæde vil vedblive dermed. Og Sagen har jo ogsaa sin økonomiske Side. Før 1899 var Lønnen kun 20 Kr. om Aaret for det Arbejde, og jeg kunde tænke mig, at hvis den Løn var blevet staaende, vilde maaske en Del flere være gaaet fra. Men med de nuværende Lønningsforhold betyder det dog noget for en Lærer økonomisk.

Jeg kunde ønske, at det kommende Udvalg vil fastslaa tydeligt det, som vistnok er Meningen — men det staar ikke tydeligt i Forslaget —, at hvis begge Parter ønsker det, skal ikke alene de Lærere, der er nu, men ogsaa de nye, der ansættes, kunne vedblive at have denne Stilling. Jeg ønsker dette frie Forhold bevaret.

Der er fra forskellig Side fremkommet Udtalelse om, at man mener, at hvis en Lærer mod sin Villie bliver afskediget fra sin Stilling som Kirkesanger, kan han gøre Krav paa at beholde sin Løn. Det tror jeg ikke. Jeg tror, det hviler paa en fejl Forudsætning, den, at han er kaldet til sit Kirkesangerembede paa samme Maade som til sit Lærerembede. Jeg har allerede nævnt Loven af 1814, jeg har nævnt det ministerielle Cirkulære og Menighedsraadsloven af 1912, og jeg kan tilføje det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Povlsen nævnte, at det er en særlig Stilling, Lærerne her har, det er en honorarlønnet Stilling og en Stilling, som ingen Sinde har været pensionsberettiget. Derfor tror jeg, at Læreren ikke med Rette vil kunne gøre Krav paa Erstatning; og dette vilde jo ogsaa være urimeligt, for saa vidt som selve Kravet om, at man skal have dette frie Forhold, jo er kommet fra Lærernes Organisation.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som omtalte Stillingen som Kirkebylærer, vil jeg henvise til Loven om Folkekirkens Lønninger § 22, hvor denne Stilling som Kirkebylærer udtrykkelig er nævnt som en særlig Stilling, som ikke behøver at have nogen som helst Forbindelse med Kirkesangerstillingen.